

[Udenrigsministeren.]

værre er der jo ofte lang vej fra vedtagelsen af Europarådets rekommandationer til gennemførelse, men vi er opmærksom på disse tanker.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig, om Danmark vil støtte en multilateral styrke. Dertil må jeg sige, at det er min opfattelse, at man ikke skal tage hatten af, før man ser manden. Og vi har ikke set manden endnu. Der foreligger ikke for Danmark noget udformet forslag; der foreligger ikke til Danmark nogen opfordring til at deltage i en sådan multilateral styrke, og jeg kan ikke forstille mig, at der her i tinget skulle være ønske om, at vi anmoder om at få en sådan opfordring. Jeg ved ikke, om der overhovedet bliver opstillet en multinational eller multilateral styrke. Jeg kender i hvert fald ikke til, på hvilke vilkår den skulle opstilles, og så længe det ikke er tilfældet, så længe man ikke kender, hvordan det politiske kommandoforhold skulle være o. s. v., mener jeg ikke, der for Danmark kan være tale om at tage stilling til det. Skulle sådanne informationer komme til at foreligge, vil jeg finde, at det udenrigspolitiske nævn er et mere hensigtsmæssigt sted at drøfte sådanne spørgsmål indtil det øjeblik, hvor afgørelse skal træffes. Det er, mener jeg, dertil vi har nævnet.

Dernæst spurgte det ærede medlem hr. Poul Møller i forbindelse med omtalen af, skal vi sige diskussionerne inden for NATO-alliancen, om ikke jeg fandt det rigtigt, at små lande tog et initiativ til drøftelsen af de forskellige eller modsatte politiske opfattelser imellem NATO-medlemslandene. Jeg vil dertil gerne for det første sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Erik Kragh i vurderingen af den debat, der finder sted imellem NATO-medlemslandene, og jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål at overvurdere de afvigelser i opfattelsen, der findes imellem disse NATO-lande — jeg nævned dem selv. Jeg tror, man skal lade den diskussion få lov til at forløbe imellem de direkte interesserede parter. Jeg er aldeles overbevist om, at hvis vi på nuværende tidspunkt ville forsøge på at tage et eller andet initiativ, ville det blive afvist med, skal vi sige ikke venlighed af de parter, der deltager direkte i diskussionen.

Men jeg kan garantere det ærede medlem for, at skulle debatterne i NATO-ministerrådet og de drøftelser, der finder sted imellem rådsmøderne, føre til, at vi i udenrigsministeriet fandt, at Danmark kunne gøre noget fornuftigt ved enten at blande sig i diskussionen eller måske endda tage initiativet ved at stille direkte forslag, vil jeg være den første til at foreslå regeringen og nævnet, at vi gør noget sådant. Men jeg er overbevist om, at i øjeblikket ville vi kun komme til at optræde som en hund i et spil kegler, og det tror jeg nok det er klogest at vi lader være med.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig dernæst: hvilken stilling vil regeringen tage til verdenshandelskonferencen og til generalsekretær Prebischs rapport? Vi må jo først have den rapport — jeg nævned i min redegørelse, at vi har ikke fået dokumenterne fra verdenshandelskonferencens sekretariat; vi regner med at få dem i midten af denne måned — og når vi har fået den, kan vi begynde at drøfte dens indhold med erhvervene og, som jeg nævned det, enten med markedsudvalget eller med et særligt udvalg nedsat af folketinget, hvis man ønsker det. Jeg tror imidlertid ikke, det har noget fornuftigt formål — ud over de generelle retningslinjer, jeg nævned, og som var regeringens meningsyn til verdenshandelskonferencen — på nuværende tidspunkt, før vi kender generalsekretærens oplæg, at forsøge på at føre en mere detaljeret diskussion herom.

Dernæst spurgte det ærede medlem hr. Poul Møller, om vore forberedelser til Kennedyrunden vil finde sted i samarbejde med de andre nordiske lande eller eventuelt i samarbejde med de andre EFTA-lande. Jeg kan hertil svare bekræftende, at det vil de. De forberedende drøftelser, der har fundet sted, har fundet sted i snæver kontakt mellem de nordiske lande på — som det hedder — embedsmandsniveau og for EFTAs vedkommende både på embedsmandsniveau og på EFTA-ministermøderne, og jeg regner stærkt med, at på det forestående EFTA-ministermøde, der finder sted i næste uge, vil spørgsmålet om vor stilling til Kennedyrunden formentlig blive det mest tungtvejende punkt på dagsordenen. Jeg kan tilføje, at jeg havde lejlighed til at drøfte dette spørgsmål i går